RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

DE VOORZITSTER VAN DE Ve KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING

A R R E S T

nr. 264.976 van 26 november 2025

A. 245.376/V-2.068

In zake: **T. B.**,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jérôme DENAYER en
Lancelot JACOB
kantoor houdend te 1420 Eigenbrakel
chaussée de Tubize 481
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joël VAN YPERSELE
kantoor houdend te 1000 Brussel
Koloniënstraat 56/6
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, ook genaamd GO!
Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kyoto VAN HERREWEGHE en
Chloë AMELOOT
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c/113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Met een elektronisch ingediend verzoekschrift van 23 juli 2025 vraagt verzoekende partij enerzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van de gemachtigde ambtenaar van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor 'de afbraak van het huidige kinderdagverblijf en de oprichting van een nieuw gebouw voor KDV Floreal, […] het verdiepen van de huidige inkomzone om een voortuinstrook als inkom en wachtzone

te creëren voor de site alsook de plaatsing van een paviljoen voor fietsen en afvalberging'", en anderzijds de nietigverklaring van die beslissing.

II. Procedure

Bij een beschikking van 1 augustus 2025 heeft de XVe kamer de procedurekalender vastgesteld en bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 7 oktober 2025.

Bij een beschikking van 26 augustus 2025 heeft de XVe kamer de procedurekalender gewijzigd.

Het administratief dossier en de nota met opmerkingen zijn met inachtneming van de procedurekalender ingediend.

Bij een verzoekschrift dat met inachtneming van de procedurekalender is ingediend, heeft de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, ook genaamd "GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap", verzocht als tussenkomende partij te mogen optreden.

Bij een beschikking van 6 oktober 2025 heeft de XVe kamer de zaak verwezen naar de algemene rol.

Bij een beschikking van de voorzitter van de Raad van State van 8 oktober 2025 is de zaak toegewezen aan de tweetalige Ve kamer van de Raad van State.

Bij een beschikking van 10 oktober 2025 is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van de tweetalige Ve kamer van de Raad van State van 18 november 2025 om 10 uur.

Mevrouw Muriel Vanderhelst, eerste auditeur, heeft een verslag opgesteld op grond van artikel 17, § 4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het verslag is ter kennis gebracht van de partijen.

Mevrouw Joëlle Sautois, staatsraad en waarnemend voorzitter, heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lancelot Jacob, die voor de verzoekende partij verschijnt, advocaten Chloé Van den Berghe en Raphaël Marion, die *loco* advocaat Joël Van Ypersele, voor de verwerende partij verschijnen, en advocaat Chloë Ameloot, die voor de tussenkomende partij verschijnen, zijn gehoord.

Mevrouw Muriel Vanderhelst, eerste auditeur, heeft een eensluidend advies gegeven.

De bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn toegepast.

III. Feiten

Op 14 maart 2024 dient de tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de afbraak van het huidige kinderdagverblijf en de oprichting van een nieuw gebouw voor KDV Floreal, gelegen in de Floréallaan 14 te Ukkel. Het project voorziet ook het verdiepen van de huidige inkomzone om een voortuinzone als inkom en wachtzone voor de site te creëren, alsook de plaatsing van een paviljoen voor fietsen en afvalberging ter hoogte van de voortuin en de muur die gemeenschappelijk is met nummer 34 in dezelfde straat.

Op het gewestelijk bestemmingsplan (GBP) ligt het goed in een gebied voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten en is het omgeven door een woongebied.

Op 11 april 2024 wordt een bevestiging van ontvangst van onvolledig dossier verzonden en wordt de om tussenkomst verzoekende partij verzocht het dossier aan te vullen (met betrekking tot het EPB-aspect), wat deze op 16 april 2024 doet. Daarop volgt een bevestiging van ontvangst van volledig dossier, waarin wordt gesteld dat er maatregelen van openbaarmaking moeten worden genomen.

Van 10 mei tot 8 juni 2024 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd. Dat onderzoek geeft aanleiding tot meerdere bezwaren, waaronder een van verzoekende partij.

Op 14 mei 2024 verstrekt de DBDMH een voorwaardelijk gunstig advies.

Op 26 juni 2024 verleent de overlegcommissie een voorwaardelijk gunstig advies.

In zijn zitting van 16 juli 2024 verstrekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel een voorwaardelijk gunstig advies.

Met een niet-gedateerd schrijven (volgens de aanwijzingen van de verwerende partij opgesteld op 23 juli 2024) beslist de gemachtigde ambtenaar artikel 191 van het BWRO toe te passen en legt hij voorwaarden op luidens welke wijzigingsplannen moeten worden ingediend die aan de bezwaren tegemoetkomen.

Op 21 oktober 2024 worden wijzigingsplannen ingediend.

In de bevestiging van ontvangst van het volledige dossier wordt gesteld dat er maatregelen van openbaarmaking moeten worden genomen.

Van 25 november tot 24 december 2024 wordt een nieuw openbaar onderzoek georganiseerd. Dat geeft aanleiding tot vijf bezwaren, waarvan een van verzoekende partij.

Op 14 januari 2025 verstrekt de DBDMH een voorwaardelijk gunstig advies.

Op 15 januari 2025 verstrekt de overlegcommissie een nieuw voorwaardelijk gunstig advies.

In zijn zitting van 4 februari 2025 verstrekt het college van burgemeester en schepenen een nieuw voorwaardelijk gunstig advies.

Met een niet-gedateerd schrijven (volgens de aanwijzingen van de verwerende partij opgesteld op 18 februari 2025) beslist de gemachtigde ambtenaar andermaal om artikel 191 van het BWRO toe te passen en legt hij voorwaarden op luidens welke wijzigingsplannen moeten worden ingediend.

Op 24 maart 2025 dient de om tussenkomst verzoekende partij wijzigingsplannen in.

Er wordt een bevestiging van ontvangst van volledig dossier opgesteld.

Op 16 mei 2025 kent de gemachtigde ambtenaar de gevraagde stedenbouwkundige vergunning toe.

Dat is de bestreden handeling.

IV. Tussenkomst

Met een verzoekschrift van 18 oktober 2023 vraagt de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, ook "GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap" genoemd, als tussenkomende partij te mogen optreden.

Als begunstigde van de bestreden vergunning heeft deze er belang bij in deze procedure tussen te komen.

Zijn verzoek tot tussenkomst dient te worden ingewilligd.

V. Voorwaarden voor de schorsing

Overeenkomstig artikel 17, § 1, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan de tenuitvoerlegging van een bestuurlijke beslissing slechts geschorst worden indien twee voorwaarden zijn vervuld: de zaak moet te spoedeisend zijn om te kunnen worden behandeld in een beroep tot nietigverklaring, en er dient minstens één ernstig middel te zijn aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

VI. Spoedeisendheid

VI.1. Standpunten van de partijen

VI.1.1. Verzoekende partij

De verzoekende partij oordeelt dat de zaak spoedeisend is aangezien de tussenkomende partij op haar website meldt dat de bestreden handeling vanaf het voorjaar van 2026 ten uitvoer zal worden gelegd, dat wil zeggen nog voor de uitkomst van het beroep tot nietigverklaring.

Ze beschrijft vervolgens de nadelen die de uitvoering van de vergunning volgens haar rechtstreeks zal meebrengen en die naar haar mening voldoende ernstig zijn opdat niet aanvaard kan worden dat ze zich voordoen terwijl de procedure tot nietigverklaring loopt.

Ten eerste hekelt zij het feit dat het project het binnenterrein van het huizenblok achter haar tuin aantast. Ze merkt op dat er momenteel op dat binnenterrein veel groen is en dat er vanuit het gebouw van het kinderdagverblijf geen inkijk in haar tuin is. Ze meent dat het perceel van het kinderdagverblijf niet overgeëxploiteerd is, zodat zich daar fauna kan ontwikkelen. Terwijl de omwonenden in de huidige situatie zelfs in de herfst en in de winter aan de achterkant van hun perceel een onbelemmerd uitzicht genieten, aangezien van het huidige kinderdagverblijf enkel een dak te zien is waarvan de hoogte geen te grote impact op het landschap heeft, zal het project volgens haar een overexploitatie van het perceel veroorzaken en vooral inkijk geven. Ze stelt dat het project de inplanting van het huidige gebouw wijzigt en dat het geplande gebouw dichter bij de percelen aan de Floréallaan zal liggen. Ze beweert dat de uitvoering van het project onvermijdelijk zal leiden tot minder rust, niet alleen in zoverre ze vanwege de bouw van een muur achter haar tuin het open uitzicht vanaf haar perceel zal kwijtraken, maar ook in zoverre men vanaf het binnenterrein van het huizenblok een rechtstreekse inkijk in haar perceel zal krijgen doordat er een groter gebouw komt. Ze stelt voorts dat het project een rechtstreekse aantasting vormt van de flora en fauna van het gebied en dat er meerdere bomen zullen worden gekapt. Ze merkt op dat de verharde oppervlakken zullen toenemen zodat de kwaliteiten van het binnenterrein van het huizenblok, die nochtans een wezenlijk onderdeel uitmaken van haar leefomgeving, onherroepelijk verloren zullen gaan.

Ten tweede verklaart ze dat het project onherstelbare gevolgen voor de mobiliteit zal hebben. Ze stelt dat de Floréallaan een bijzonder smalle straat is die twee belangrijke verkeersassen van de gemeente Ukkel met elkaar verbindt en dat het verkeer er nu al complex is. Ze voegt eraan toe dat de gebouwen van de straat over een toegang tot een garage beschikken, waardoor er minder op straat geparkeerd wordt. Ze benadrukt dat er momenteel geen speciale aanpassingen bestaan aan de toegang tot de school en het kinderdagverblijf. Ze legt foto's voor om aan te tonen dat de straat zeer regelmatig verstopt raakt door voertuigen van ouders die hun kinderen komen afzetten en die voor de gebouwen of voor de garagepoorten parkeren. Ze stelt vast dat de aanvrager van de vergunning de problematiek zelf erkent aangezien hij erop wijst dat 62,5 % van de ouders hun kinderen met de auto komen afzetten. Ze stelt dat die situatie nog zal verergeren door de uitbreiding van het kinderdagverblijf, maar dat de aanvrager van de vergunning geen enkele concrete aanpassing voorziet, terwijl ouders die hun kinderen aan het kinderdagverblijf afzetten, hun voertuig veeleer zullen parkeren in plaats van gewoon even halt te houden. Het feit dat sprake is van een reeds bestaand nadeel, is volgens haar geen voldoende reden om te stellen dat de situatie niet spoedeisend is, en aangezien zij van mening is dat de straat *in casu* feitelijk niet meer geparkeerde auto's aankan, is het voor haar duidelijk dat haar oprit,

die nu al af en toe niet vrij wordt gehouden, nog minder zal worden vrijgehouden en dat zij op weekdagen 's ochtends en 's middags geen vrije doorgang meer zal hebben.

Tot slot voert ze aan dat naast die verkeersopstoppingen en parkeerproblemen ook veiligheidsproblemen spelen. Ze beweert dat “de straat absoluut niet aangepast is aan de aanwezigheid van een opvanginrichting met een dergelijke capaciteit”. Volgens haar “verhogen de risico's aanzienlijk vanwege de smalle doorgang van de straat en het frequente gebruik ervan door pendelaars en ouders van kinderen, en zullen die risico’s nog toenemen door de uitbreiding van de schoolinstelling”.

VI.1.2. Verwerende partij

De verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij aanvoert dat de fauna en flora worden aangetast, maar dat ze “nalaat de ernst van die aantasting nader te preciseren, zodat dit aspect niet hoort te worden onderzocht aangezien de bewijslast bij haar berust”.

Wat betreft de door verzoekende partij aangevoerde nadelen met betrekking tot het verlies van uitzicht vanaf haar goed, voert de verwerende partij aan dat het project zich in een “kom” bevindt, onderaan een talud, zodat, zelfs al gaat het om een eerste verdieping, de impact ervan op het landschap vergelijkbaar is met die van een gelijkvloers. Ze voegt eraan toe dat daarachter een drie meter hoge haag en een rij hoge bomen staan, en dat de verdieping van het project niet juist tegenover het goed van verzoekende partij ligt. Uit de plannen die ze voorlegt, leidt ze af dat men het project alleen vanaf de bovenste verdiepingen van het goed van verzoekende partij zal kunnen zien, en dan nog zeer gedeeltelijk, aangezien het grootste deel van de constructie verborgen ligt achter bomen. Volgens haar blijft het landschappelijk uitzicht, vanuit de tuin en vanaf het gelijkvloers, intact. Zij benadrukt dat de tuin van verzoekende partij “vrij groot” is zodat de landschappelijke impact van het project, waarvan slechts de hoek zichtbaar zou zijn, iets weg zal hebben van een obstakel in de verte, hoofdzakelijk verborgen achter bomen, heel weinig zichtbaar en dan nog slechts vanuit bijzondere invalshoeken, zoals die welke is weergegeven in de vordering tot schorsing en tot nietigverklaring.

De vrees van verzoekende partij dat er inkijk zal zijn, is volgens de verwerende partij ongegrond aangezien het project in de gevel slechts één enkel venster voorziet dat uitgeeft op haar terrein en dat zich niet recht tegenover haar terrein bevindt. Ze voegt eraan toe dat dat venster lager komt dan de hoogte van de haag ertegenover, zodat er niet gevreesd hoeft te worden voor inkijk. Ten slotte merkt ze

op dat, zelfs als er inkijk mocht zijn, het om het raam van een technische ruimte gaat met daarin een wasmachine, wat het risico op de schending van de privacy van verzoekende partij nog beperkt.

Wat betreft de toegenomen mobiliteitsproblemen die in het verzoekschrift worden gehekeld, stelt ze vast dat hoewel de bewijslast bij verzoekende partij berust, deze zich ertoe beperkt aan te geven dat "de (huidige) situatie niet te doen is" en problemen oplevert qua "dichtslibbend verkeer" en "veiligheid", maar die aspecten niet concreet maakt. Ze legt uit dat, zoals uit het effectenrapport blijkt, het grootste mobiliteitsprobleem in de straat te maken heeft met het gebrek aan parkeerplaatsen, maar dat dit probleem zich alleen voordoet tijdens de ochtendspits, gedurende een beperkte tijd en uitsluitend tijdens de schoolperiodes. Ze merkt op dat verzoekende partij over een garage en een oprit beschikt waardoor ze in feite twee voertuigen kan parkeren en niet te lijden heeft onder het gebrek aan parkeerplaatsen, en dat het enige nadeel dat zij ondervindt, te maken heeft met het feit dat, "heel sporadisch sommige ouders de wet niet naleven en even stilstaan voor haar oprit om hun kind af te zetten en meteen daarna te vertrekken". Zij meent dat dit nadeel op zich niet ernstig genoeg is om de schorsing te bevelen "van een project van algemeen nut, zoals de uitbreiding van een kinderdagverblijf in een context van extreem plaatstekort in Brussel en in het bijzonder in de wijk waar het project zou komen en waar de opvangcapaciteit, die tussen 29,6 % en 37,1 % schommelt, kritiek is."

VI.1.3. Tussenkomende partij

Wat de spoedeisendheid betreft, sluit de tussenkomende partij zich aan bij de verwerende partij en maakt ze enkele aanvullende opmerkingen.

Vooreerst wil ze de informatie over de aanvang van de werken nuanceren die verzoekende partij op haar website heeft gevonden. Ze stelt dat die informatie slechts indicatief is, dat de werken tot op heden nog niet begonnen zijn en dat het niet de bedoeling is dat ze op korte termijn een aanvang nemen.

In verband met de impact van het project qua uitzicht, geeft ze vervolgens aan dat het geplande venster dat door verzoekende partij gehekeld wordt, lager komt dan het groenscherm, zodat er geen uitzicht mogelijk zal zijn op haar perceel.

Wat de impact van het project op de mobiliteit betreft, stelt ze dat verzoekende partij vertrekt van een foutieve weergave van de realiteit. Ze voert aan dat het doel dat in de vergunningsaanvraag wordt gesteld en bevestigd, in lijn met de doelstelling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat in minder autoverkeer en

het bevorderen van duurzame alternatieven. Ze geeft aan dat om die reden een fietsenstalling geplaatst zal worden om ouders en personeel aan te moedigen met de fiets te komen. Ze voegt eraan toe dat de ouders vaak in de buurt van het kinderdagverblijf wonen, waardoor ze ervoor kiezen te voet of met de fiets te komen. Ze onderstreept dat het door verzoekende partij gehekelde nadeel zich slechts op bepaalde momenten tijdens de ochtendspits voordoet. Ze voegt eraan toe dat er inmiddels op vraag van de school een kiss-and-ridezone ingericht is, dat die zone dertig meter lang is en in de week van 07.30 uur tot 09.30 uur voorbehouden is aan ouders die hun kind afzetten in het kinderdagverblijf. Ze zegt dat de zone tot 19 december 2025 in een testfase zit en daarna automatisch zal worden verlengd, behoudens andersluidend advies. Ze meent dat het door verzoekende partij gehekelde nadeel in verband met ouders die zich voor haar garage parkeren, en zelfs als men rekening houdt met de verhoogde capaciteit van het kinderdagverblijf, dankzij die maatregel niet langer aan de orde is. Ze meent dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, ze zich proactief opstelt en het nodige doet om de door haar gemelde problemen op te lossen. Ze besluit dat verzoekende partij niet aantoont door het project buitensporige en onomkeerbare hinder te zullen lijden. In dat verband legt ze de nadruk op het feit dat verzoekende partij in een stedelijke omgeving woont.

VI.2. Beoordeling

1. De spoedeisendheid waarvan sprake is in artikel 17, § 1, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts erkend worden wanneer de verzoekende partij aantoont dat aan de onmiddellijke uitvoering van de bestreden handeling dermate ernstige nadelen verbonden zouden zijn dat het onaanvaardbaar zou zijn dat ze zich zouden voordoen in afwachting van de afloop van de procedure ten gronde.

De verzoekende partij draagt de bewijslast voor de door haar aangevoerde ernst van de nadelen. Dat beginsel heeft verschillende consequenties.

De verzoekende partij moet in haar verzoekschrift tot schorsing van in het begin en concreet aantonen dat als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt geschorst, deze in de loop van het geding tot nietigverklaring voldoende ernstige nadelen kan meebrengen. De vordering tot schorsing moet dan ook nauwkeurig de feiten aangeven op grond waarvan de concrete risico's kunnen worden ingeschat die de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen inhouden. Bijgevolg kan het bewijs van de spoedeisendheid niet worden geleverd met louter een theoretische uiteenzetting, door enkel precedenten aan te halen of met algemene beschouwingen.

In principe kan de ernst van de aangevoerde nadelen niet worden afgeleid uit de omvang van de onwettigheden die aan de bestreden handeling zouden kleven. Gesteld dat de bestreden handeling zou zijn aangetast door de onwettigheden die in het verzoekschrift aan de kaak worden gesteld, staat de voorwaarde van spoedeisendheid voorts los van het onderzoek van de middelen en vereist ze dat wordt aangetoond dat de nadelige gevolgen van de onwettigheden de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling rechtvaardigen.

Ten slotte mag de Raad van State enkel rekening houden met de elementen die in het verzoekschrift tot schorsing aangevoerd zijn.

2. *In casu* verklaart de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst dat de werken waarvan de aanvang nochtans in de lente was gepland, nog niet zijn gestart en niet “op korte termijn" worden voorzien, maar ze toont op geen enkele manier aan dat de stedenbouwkundige vergunning niet ten uitvoer zou worden gelegd voordat over het beroep tot nietigverklaring is beslist. Integendeel, het verzoek om over te gaan tot een belangenafweging dat zij in ondergeschikte orde formuleert, logenstraft haar wens de uitvoering van de bestreden handeling uit te stellen.

In die omstandigheden hebben de nadelen die verzoekende partij toeschrijft aan de verwezenlijking van het kwestieuze project, de vereiste mate van onmiddellijkheid.

Wat daarentegen de aantasting van de fauna en flora betreft die zou voorvloeien uit de extra verharding van het perceel van het project, toont verzoekende partij noch de persoonlijke en rechtstreekse aard van het aangevoerde nadeel, noch de ernst ervan concreet aan. Zelfs als men zich beperkt tot haar benadering die slechts uitgaat van de toegenomen bovengrondse vloeroppervlakte, blijft die toename hoe dan ook nog binnen de perken zodat er geen sprake kan zijn van een manifeste “overexploitatie” van het perceel ingevolge het vergunnen van het kwestieuze project.

Het uitzicht dat verzoekende partij vanuit haar tuin zou hebben op het toekomstige kinderdagverblijf, zal volgens de plannen waaraan de begunstigde van de bestreden vergunning zich moet houden, beperkt zijn. Verzoekende partij beroept zich weliswaar op het feit dat zij tot dusver een bijzonder onbelemmerd uitzicht langs de tuinkant genoot. Maar ook al staat het kwestieuze project toe dat het kinderdagverblijf (dat tot dan toe beperkt was tot een gelijkvloers) een verdieping krijgt, het gebouw blijft wel lager dan de woning van verzoekende partij en zelfs dan de naburige woning. Een vergunning voor die verdieping lijkt dan ook geen

onevenredige aantasting te zijn van wat redelijkerwijs mag worden verwacht in een woongebied dat, zoals *in casu*, aan een gebied voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten paalt.

Bovendien bevestigen de plannen van de vergunning dat er, ook al strekt het kwestieuze project zich op de grond uit tot dicht bij de grens van de eigendom van verzoekende partij, een aanzienlijke afstand blijft bestaan vanwege de diepe tuinen van de woningen aan de Floréallaan.

Er is door verzoekende partij niet aangetoond dat er vanuit het enige venster dat de bestreden vergunning toestaat in de gevel langs de kant van haar perceel daadwerkelijk inkijk op dat perceel zou zijn, aangezien de plannen van de bestreden vergunning bevestigen wat de verwerende en de tussenkomende partijen dienaangaande beweren, namelijk dat dat venster niet recht tegenover de eigendom van verzoekende partij ligt.

Ten slotte is niet aangetoond dat de aangevoerde mobiliteitsproblemen in de laan waar verzoekende partij woont, erger zouden worden, als men rekening houdt met enerzijds het feit dat verzoekende partij over een garage beschikt en anderzijds, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier, het feit dat de gemeente Ukkel in september 2025 een kiss-and-ridezone heeft ingericht vóór het schoolcomplex waarin het vergunde project komt, in overeenstemming met wat de overlegcommissie had voorgesteld.

Samenvattend kan worden gesteld dat de in het verzoekschrift gehekelde nadelen ofwel niet zijn aangetoond ofwel niet ernstig genoeg zijn om te kunnen rechtvaardigen dat een uitspraak bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gedaan.

Er is niet voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, die vervuld moeten zijn opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen. De vordering tot schorsing kan bijgevolg niet worden toegewezen.

VII. Afweging van de belangen

De tussenkomende partij verzoekt de Raad van State geen gevolg te geven aan de vordering tot schorsing, na een afweging van de in het geding zijnde belangen overeenkomstig artikel 17, § 2, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Aangezien geconcludeerd wordt tot het afwijzen van de vordering tot schorsing in het licht van de voorwaarden inzake de spoedeisendheid en de ernst van de middelen, hoeft dit verzoek niet te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE:

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs, eveneens genoemd GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel op 26 november 2025 door de V^{e} kamer van de Raad van State, rechtsprekend in kort geding, samengesteld uit:

Joëlle Sautois,	staatsraad, wnd. voorzitster,
Gregory Delannay,	hoofdgriffier,

De Hoofdgriffier,	De Voorzitster,
Gregory Delannay	Joëlle Sautois